

hvad der foreligger, er der ingen Tvivl om, at det ringe Beløb, der da bliver til Rest, vil blive tegnet. Idet jeg forbeholder mig nærmere at udtale mig om Forslaget, naar det kommer til at foreligge til Behandling, skal jeg hermed slutte.

Formanden: Eksemplarer af det forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Domsmagtens, den offentlige Anklagemyndigheds, Politimyndighedens samt Sagførervæsenets Ordning.

Forhandlingen genoptoges.

J. Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgekreds): Det har forundret mig en Del under Behandlingen af denne for hele Befolkningen betydningsfulde Reform, at det næsten udelukkende er Jurister, som indtil dette Øjeblik have taget Ordet. Det er jo sikkert nok, at selve Forslaget væsentlig maa være et Værk af Jurister, men det er dog sikkert, at, dersom denne Foranstaltning bliver forføjlet, bliver det ikke Juristerne, som komme til at lide under det, men det store brede Lag af Befolkningen. Jeg har derfor ment, at Befolkningens Repræsentanter vare ikke blot berettigede, men ogsaa forpligtede til at rejse sig her, for at Sagen kan blive set ogsaa fra et Lægmandsstandpunkt og ikke udelukkende fra et juridisk Standpunkt. Det er en Selvefølge, at det for en Lægmand er umuligt her at gaa i Detailler, dertil er Reformen alt for vidtløftig og indviklet — jeg vil med det samme sige, at det havde været ønskeligt, om den kunde være lidt mindre indviklet — og jeg skal derfor ikke gaa ind paa Enkelthederne i Reformen, men kun fremhæve nogle af de Hovedbetingelser, som jeg tror, at det store, brede Lag af Befolkningen maa stille for at være tilfreds med en saa betydelig Reform som denne.

Det er blevet sagt de foregaaende Dage, at Retsordningen er saaledes her i Landet, at Befolkningen ikke har den Tillid til den, som den burde og skulde have, og det er vist saare rigtigt, men et Spørgsmaal er det jo, om det er Retsordningen, de formelle Lovparagraffer, der bære Hovedskylden, eller om det ikke for en

Del er de Mænd, der ere komne til at beklæde Embederne. Det staar for Befolkningen som det første, der maa fordræ ved en Retsordning, at Forholdene blive ens over hele Landet, og det er ingenlunde Tilfældet nu. De samme Lové ere ganske vist gældende alle Vegne, men Udførelsen af disse Love viser sig at være saare forskellig paa de forskellige Pladser. Jeg læste f. Eks. i disse Dage om en Jurisdiktion, som ikke alene havde fyldt sine egne Arresthuse, men som havde maattet laane Plads til en Del Arrestanter i Nabojurisdiktionens Arresthuse, og jeg læste samtidig om en Jurisdiktion, som ikke havde en eneste Arrestant. Nu kan der ganske vist drages den Slutning, at det maa være meget lovløse Individuer i den ene Jurisdiktion og meget lovtro Folk i den anden, og det kan jo være muligt, at det er saa. Men der er ogsaa en anden Mulighed til Stede, og det er den, at der er en meget pligttrø, maaske alt for pligttrø Herredsfoged i den ene Jurisdiktion og en altfor sløj i den anden. Men Følgen deraf bliver jo, at det beror paa en Persons Forgødtbefindende, hvordan Retsordningen og Retstilstanden er i de forskellige Jurisdiktioner. Jeg har selv nydt den tvivlsomme Ære at bo i en Jurisdiktion, hvor Forholdene blot paa et Aarstid ere blevne saa himmelvidt forskellige, som de kunne være noget Steds i Landet. Jeg bor saaledes i den velbekendte Bælums Jurisdiktion, hvor i en længere Aarrække den største Lovløshed kunde husere, uden at der risikeredes Anholdelse af den paagældende Dommer. Vi kom saa til at leve under Forhold, hvor, jeg havde nær sagt Lovmedholdeligheden, ikke var sikker paa at kunne eksistere, idet Dommeren mange Gange gik Loven saa nær, som det paa nogen mulig Maade kunde lade sig gøre. Jeg ønsker at slaa fast, at under saadanne vekslende Forhold er det ikke saa underligt, at Befolkningen for en stor Del taber Tilliden til Retsordningen og Retsbetjentene. Det, man derfor straks maa fordræ af den ny Retsreform, vil være, at Forholdene blive ordnede saaledes, at Retstilstanden bliver ens over hele Landet. Dersom jeg nu bliver spurgt, om jeg mener, at det foreliggende Lovforslag løser den Opgave, vil jeg svare: Vistnok i alt væsentligt. Det er jo muligt, at Forholdene kunne blive lidt forskellige, men eftersom Dommerstanden bliver stillet og eftersom Undersøgelsen og Forhøret skal foregaa, er der vel nogen Garanti for, at Retsordningen vil blive omtrent ens over hele Lan-